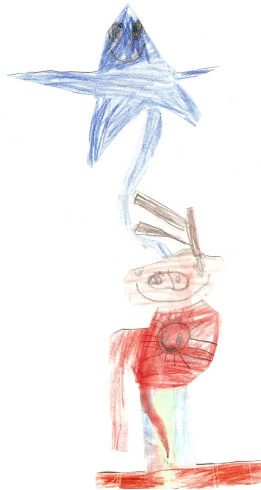

Kinderen/jongeren die waarnemen op meerdere niveaus

©2005 Tipu Hauora

Eerste uitgave, Augustus 2012
© 2012 I.H.M.A. van Kimmenaede
Uitgave in eigen beheer

Tweede uitgave, Augustus 2022
© 2022 I.H.M.A. van Kimmenaede
Uitgave in eigen beheer

Productie : I.H.M.A. van Kimmenaede
KvK : 74482041
Adres : Tipu Hauora
Dr. Kerssemakersstraat 3
5731 TC Mierlo
Telefoon : 06 – 22961835
Website : www.tipuhauora.nl
Email : ivette@tipuhauora.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, verspreid en/of openbaar worden gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, softcopy, E-book of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke ondertekende toestemming van de auteur Ivette van Kimmenaede of eigenaar van Tipu Hauora.

‘Kinderen/jongeren die waarnemen op meerdere niveaus’

Waarnemen op meerdere niveaus, wat houdt dat eigenlijk in?

Het is niet de bedoeling dat ik hier iets ga over kinderen die bijvoorbeeld autistisch zijn, of NLD, hebben. Ook niet over bijvoorbeeld kinderen die een hersenbeschadiging hebben of een psychomotore achterstand. Nee, ik wil het graag hebben over kinderen die de fijnstoffelijke wereld waarnemen. De energielagen om alle materie.

Meestal wordt er gesproken over de energetische wereld, het para-normale. Over het algemeen heeft dit een wat nare bijmaak, zoals eng, raar, idioot, vreemd.....en zo kan ik wel even doorgaan. We kijken even naar het woord ‘para’ wat uit het Latijn en Grieks komt. In het woordenboek vind je de volgende betekenis: ‘wat voorkomt naast’.

Om enkele voorbeelden te geven: para-troepen, speciale eenheden van het leger die naast de gewone legertroepen functioneren.

Of para-medicus waar de fysiotherapie en ergotherapeut onder vallen, een behandelaar die werkt naast de medicus.

Dus para-normaal is niets anders dan: wat voorkomt naast het normale.

En wat is dan het normale? Dat is heel erg tijdsafhankelijk en cultuur- en land gebonden.

Neem bijvoorbeeld:

- Kruidenvrouwen werden gezien als heksen, terwijl deze vrouwen alleen maar kennis hadden van geneeskrachtige planten.
- Er is een tijd geweest dat aderlaten (bron: Museum Boerhave te Leiden) gezien werd als hét middel om ziektes kwijt te raken uit het lichaam.
- Vroeger dacht men dat de aarde plat was.
- In de jaren zestig hadden we nog geen mobiele telefoons.
- In de beginjaren van de mobiele telefoons kon je alleen maar bellen en sms'en
- In de jaren 2020 is videobellen en videoconferenties heel normaal, zelfs met je mobiele telefoon.
- In 2021 dragen we allemaal mondkapjes en houden 1,5 meter afstand vanwege een virus.

Ik wil het graag hebben over energie, materie, trillingen. Langzamerhand komen wij door de Nanotechnologie erachter dat, wat wij als vast en aan elkaar zien, eigenlijk uit hele kleine NANO deeltjes bestaan. Deeltjes die aan elkaar blijven hangen door trillingen en andere aantrekkingen. Het zijn dichte trillingen zoals metaal of minder dichte trillingen zoals lucht.

- ♥ Er zijn kinderen (en ook volwassenen) die trillingen waarnemen, ook trillingen veroorzaakt door emoties, door blauwdrukken van gebeurtenissen. Dit kunnen dichte trillingen zijn of minder dicht, soms zelfs als ijl of ether bestempeld.

Neem nou licht, dat bestaat uit meerdere kleuren, het kleurenspectrum. Afhankelijk van de substantie waar het licht tegenaan botst, de dichtheid van de deeltjes, wordt een bepaald spectrum teruggekaatst en geeft kleur. Wanneer je een prisma in een straal licht houdt komen er aan de andere kanten allemaal kleuren uit.

- ♥ Er zijn kinderen (en ook volwassenen) die dezelfde eigenschappen hebben, zoals op de vorige bladzijde beschreven; zij kunnen de weerkaatsing van het licht waarnemen, kleuren zien rondom mensen, materie. De kleuren kunnen dicht zijn, of juist heel doorzichtig.

Wat gedacht van talenten, die ineens boven komen, zoals een schildertalent, een talent, muzikalent. Vaak doorgegeven in de genen van ouders en grootouders (Goh, mijn oma deed dat ook). Soms een generatie overslaand en dan ineens weer aanwezig. Dit wordt ook gezien als een weten, kennis die is opgeslagen in het cellulaire geheugen en zo wordt doorgegeven aan de genen.

We leven nu in een tijd dat alles wetenschappelijk verantwoord moet zijn; getest moet zijn in een speciale situatie met gedegen uitkomsten. Men maakt het numeriek, een cijfer van. Komt er geen cijfer uit, is het geen significant cijfer dan wordt het afgedaan als vals, fout, niet goed. Geeft een cijfer de menselijke en persoonlijke ervaringen weer??

Hoe komt het dat soms een medicijn niet werkt als het wordt toegediend, terwijl uit wetenschappelijk onderzoek naar voren komt dat het echt wel het juiste middel is? Hoe komt het dat in sommige gevallen een placebo net zo goed werkt als het medicijn die volgens het numerieke getal de beste is?? Daar hebben wetenschappers allerlei verklaringen voor. Van heel breed tot zeer specifiek en toch, in de praktijk blijkt het anders uit te pakken, anders te werken.

Dat heb ik zelf ook ervaren. Ook ik ben iemand die anders waarneemt. Ik heb een andere gevoeligheid, ik neem ook andere dingen waar, dan de gebruikelijke zaken. Heel mijn leven bezig om er mee om te leren gaan. Ik zie, voel, hoor, ruik en weet. Soms zijn het kleuren, energie, dan weer voel ik trillingen, of ik hoor de subtiele verschillen. Ook heb ik kennis die 'zomaar' ergens vandaan komt. Soms is het een weten; op één of andere manier verbindt alles zich samen en weet ik het gewoon. Dan check ik het door kennis, logische redeneren en gezond verstand. Dit kan via boeken, cursussen, gesprekken, etc. etc.

Dit talent (wat we eigenlijk allemaal hebben) is soms lastig geweest. Vroeger als kind dacht ik dat iedereen het zo kon toepassen. Nu weet ik beter, de meeste mensen hebben het weggestopt, niet geleerd om het te gebruiken. Er zijn nog wel flarden blijven hangen, mensen die het binnen hun werk gebruiken:

- ♥ Zoals de directeur die een 'fijne neus' heeft voor goede deals.
- ♥ De manager die intuïtief weet en handelt waardoor hij zeer geliefd is en men met elkaar goed werk levert.
- ♥ De schooljuf die een soort van antenne heeft om in te grijpen als het mis dreigt te gaan in de klas.
- ♥ Een vriendin die jouw belt vlak nadat je bedenkt dat je haar wilt bellen.

Allemaal hetzelfde, allemaal waarnemen op andere manieren, gewoon waarnemen op meerdere niveaus.

Gelukkig komt er meer ruimte om hier mee naar voren te komen. Steeds meer kinderen hebben 'het': het talent om op meerdere lagen waar te nemen en dit ook tot te passen en te hanteren. Het is een Ying Yang effect. Aan de ene kant het wetenschappelijke numerieke en aan de andere kant de hooggevoeligheid die niet te meten is.

Mijn taak is om de kinderen met die hogere/andere gevoeligheid, het anders waarnemen dan het reguliere en het gebruikelijke, te leren hoe zij daar mee om kunnen gaan en in hun dagelijks leven kunnen integreren. Want het kan heel handig zijn om op meerdere lagen waar te nemen. Wat zijn bijvoorbeeld je alarmbellen of je alarmantennes? Of welke sensaties geeft jouw lichaam aan wanneer je op het goede spoor zit? Mijn begeleiding bestaat dan uit kennisoverdracht, leren omgaan met en coaching in mijn praktijk Tipu Hauora. Als je meer van mij en mijn werkwijze wilt leren, te weten komen, check mijn website.

Hoe doe je dat dan? Omgaan met je gevoeligheid?

Een van de belangrijke zaken is herkennen en erkennen:

- ♥ Als ouders hebben wij daar een opvoedende taak in, net zoals de andere zaken die je aan je kind leert, aan je kind meegeeft.
- ♥ Passend binnen de normen en waarden van het gezin.
- ♥ Ruimte voor je kind om hier over te kunnen praten, het kind helpen met informatie en handvatten. Altijd gerelateerd aan de ontwikkelingsleeftijd van het kind.
- ♥ Pubers zetten zich er vaak tegen af en komen dan in latere instantie erop terug, dit is een natuurlijk verschijnsel van de ontwikkeling van het brein (zie het Puberende Brein)
- ♥ Kennis over maakt het vaak gemakkelijker.
- ♥ Eigen regie, wat wil het kind? Is het mogelijk om een stukje zelf te kunnen bepalen, dan wel aan te geven.

Het helpt als je zelf ook informatie opzoekt, dingen leest, eventueel cursussen volgt.

Belangrijk is om het kind het zelf te laten vertellen, niet invullen, geef de ruimte. Deze informatie helpt jou om te bepalen welke zintuigen hooggevoelig is. Via welk kanaal komt het binnen.

Dan ga je samen uitzoeken wat het voor het kind betekent.

Bijvoorbeeld:

- ♥ Is het een alarmbel die aangeeft dat het niet goed is, of is het juist een bel die aangeeft dat het oké is?
- ♥ Is het gewoon een extraatje wat jou kan helpen bij keuzes maken, een richting op gaan?
- ♥ Is het een healingtalent?
- ♥ Of is hier sprake van een andere vorm van sensorische integratie en de verwerking van prikkels?

De volgende stap is:

- ♥ Wat wil het kind ermee doen?
- ♥ Wil het zich er verder mee bekwamen?
- ♥ Wil het graag gebruiken en toepassen in het dagelijks leven?
- ♥ Of kiest het ervoor om het (voorlopig) weg te stoppen tot later?

Zoek ook samen uit:

- ♥ Of de energie blijft plakken
- ♥ Of het nachtmerries heeft en er onrustig van wordt
- ♥ Of het een idee heeft hoe dit te voorkomen/veranderen
- ♥ Of er iemand nodig is om ervoor te zorgen dat de energie veranderd.

Een voorbeeld van benadering en begeleiding: een vierjarige die last heeft van de emotionele trillingen van zijn klasgenootjes en deze met zijn ogen waarneemt, voelt zich heel onveilig in de klas. Het is belangrijk dat hij/zij dit kan uiten thuis.

Stel vragen, zoals wat gebeurt er dan met je, word je dan bang of boos? Laat deze kinderen het voordoen, aangeven met gebaren. En ga dan samen op ontdekkingstocht, wat heeft het kind nodig, wat kan het zelf doen?

Deze kinderen zitten qua ontwikkeling nog in de fase van veel fantasie, maak er gebruik van. Heeft het misschien een schild nodig, of een zinnetje wat de emotionele trillingen weert? Of moet er gepoetst worden met energie, of juist in het doucheputje stoppen?

Misschien heeft het kind hulp nodig van iemand die hem handvatten geeft?

Ter illustratie, dat het leren omgaan niet gebonden is aan kennis en ervaring, over een 16-jarige meervoudig gehandicapt meisje.

Dit meisje ziet kleuren om mensen heen. Zij ervaart zwart en donkerblauw als bedreigend, vaak wordt zij ook afgeleid door de kleuren. De kleuren kwamen soms naar haar toe als zij te dichtbij stond. Dit meisje heeft geleerd om aan de hand van kleurkrijtjes aan te geven welke kleuren zij zag en kon daarna ook vertellen en door middel van beeldspraak wat het met haar deed.

We hebben gewerkt aan bescherming, zodat de kleuren werden tegengehouden door een goud schil. Verder heeft zij geleerd om elke dag na schooltijd zichzelf te schonen, te ontdoen van de kleuren van een andere. Dit was haar eigen idee en is een hele mooie manier die ik hier even wil vertellen: zij zet muziek op van Mozart en ziet dan muzieknootjes bij haar naar binnen gaan. De muzieknootjes nemen dan alle negatieve energie mee en komen bij haar kruin weer naar boven en gaan dan richting een prachtige gouden zon.

Ter illustratie dat het niet leeftijdsgebonden is:

Een 7-jarige jongen heeft al vanaf zijn geboorte enorm last van de energie van overleden mensen en van oorlogsgebeurtenissen. Hij woont met zijn ouders op een gebied waar in de tweede wereldoorlog zwaar en hard gevochten is. Het huis staat precies op een plek waar veel mensen zijn gedood.

Elke avond en nacht (wanneer ons brein in een lage waakstand is) neemt hij dit waar als donkere energie die hem heel erg beangstigd. Hij voelt zich niet veilig. Daar hij nog te jong is om hier cognitief mee om te gaan (het kunnen verklaren en een plek geven) hebben wij samen een stevige energieschild/deur op de plek neergezet waar hij deze energie zag binnen komen. Eigenlijk de deur als het ware op slot gedaan. Zelfs de ouders ervaarden dat de energie in huis zachter was geworden.

Zo heeft eenieder zijn eigen verhaal rondom waarnemen op meerdere niveaus. Hoe is dat bij jouw/jullie? Wat is jouw verhaal en wat wil je er graag mee doen?

NB: Daar waar in dit document 'kind' staat, kunt u ook 'de jongeren' dan wel 'de puber' invullen.